

عنوان مقاله:

رویکرد معمارانه در طراحی مجموعه های گردشگری با تاکید بر مفهوم پایداری در کاهش اثرات منفی گردشگری بر اکوسیستم

محل انتشار:

کنفرانس ملی ایده های نو در گردشگری، جغرافیا و توسعه بومی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

نیما مطهری - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی یزد

خلاصه مقاله:

انسان معاصر اگرچه با شتابی فزاینده مرزهای دانش و تکنولوژی را در می نوردد و قادر به تجربه شیوه های زندگی مورد نظر خود است اما در مقابل محیط های طبیعی موافق با طبع و سرشت وجودی خود را به طرز Lifestyles غیرقابل باوری مورد تعرض قرار داده و به تدریج از دست می دهد. این در حالیست که همراه با رشد شتابان مدرنیزاسیون عطش و نیاز او را برای آرام گرفتن در محیط هایی که بکارت آنها حفظ شده و همواره مامنی برای او بوده اند، افزوده شده است. حال اگر روند سریع تجهیز انسان به یافته های علمی و فرآورده های تکنولوژیکی را به عنوان نیمه ای از زندگی او امری قهری بدانیم سوالی که بوجود می آید اینست که چگونه می توان نیمه ای دیگر از زندگی را، پناه بردن و آرام گرفتن وی در محیط هایی در نظر گرفت که مداخلات انسانی در آنها محدود و در چارچوب نگرشی پایدار باشد. به بیانی دیگر اگر نگاه با طبیعت بودن را جایگزین نگاه بر طبیعت بودن نماییم نخست مامن همیشگی و حقیقی انسان را حفظ و حراست نموده ایم و دوم آنکه پذیرش و تحمل مدرنیزاسیون و ماشینیسیم را ممکن ساخته ایم. حصول نتایج فوق مستلزم ارائه برنامه های و اتخاذ سیاست هایی دوراندیشانه است که موضوع فراغت و تفرج انسان شهری زده را در بسترهای مساعد و دارای پتانسیل جستجو و عملیاتی نماید. چنین نگرشی بطور مثال در حوزه اقتصاد فرد را ترغیب می نماید درآمد خود را در محل زندگی خود هزینه کند و در مجموع تقویت و تثبیت اقتصاد محل و ساکنین آن را تضمین نماید به هر روی حفظ و پایداری هر دو نوع محیط های طبیعی و مصنوعی مستلزم درک صحیح از نیازهای ساکنین، شناخت استعداد های محیط و اتخاذ تدابیر دور اندیشانه برای بهره گرفتن از آنها و در نهایت رشد همه جانبه و همسوی ابعاد وجوه زندگی انسان است

کلمات کلیدی:

فراغت، گردشگری، اکوتوریسم، توسعه پایدار، برنامه ریزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/374706>

